

การพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง
Development of Handwriting skills, Using handwriting exercise for
Mathayomsuksa 3/3, Tassaban 2 (Watkaphangsurin) School, Mueang Trang
District, Trang Province.

ณัฐทริกา จูฮุง^{1*}, จารุนันท์ ย่องจิน² และชญาณันท์ เอี้ยวเรืองสุรัต³

Nattarika Juhung^{1*}, Jarunan Yongjeen² and Chayathat Aiewruengsurat³

¹ นักศึกษาระดับบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Student of Bachelor of Education Program in Thai Language, Faculty of Education and Liberal Arts, Hat Yai University.

² ครูภาษาไทย โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง

² Teacher Thai language, Tassaban 2 (Watkaphangsurin) Mueang Trang District, Trang Province.

³ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Lecturers of Thai Language for Business Communication Program, Faculty of Education and Liberal Arts, Hat Yai University.

*Corresponding author, E-mail : Nattarika.juh073@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดแบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2565 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง จำนวน 37 คน เนื่องจากลายมือของนักเรียนมีปัญหาและส่งผลกระทบต่อสื่อสารที่ผิดพลาด ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการคัดลายมือ ดังนี้ 1) แบบฝึกการคัดลายมือ เรื่อง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ 2) แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ คือ คำไทย 3) แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ เรื่อง ประโยคภาษาไทย ผลการวิจัย พบว่า 1) ลายมือของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ดีขึ้น 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง การพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ อันดับที่ 1 การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ของบทเรียน อันดับที่ 2 การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ ผู้เรียนสามารถปรับประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ และอันดับที่ 3 สิ่งนี้นักเรียนได้รับจากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัด ลายมือในครั้งนี้ตรงตามความคาดหวังของนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ซึ่งให้เห็นถึงการ พัฒนาลายมือของนักเรียนไปในทางที่ดีขึ้น และแบบฝึกทักษะการคัดลายมือสามารถปรับประยุกต์ใช้ใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของปีการศึกษาอื่น ๆ ได้โดยมีการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการ เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : การคัดลายมือ, แบบฝึกทักษะ

Abstract

The purposes of this research were 1) To develop the handwriting of Mathayomsuksa 3/3 students at Tessaban 2 School (Watkaphangsurin) School, Mueang Trang District, Trang Province. 2) To study the achievement of calligraphy skills by using the calligraphy skill practice form of Mathayomsuksa 3/3 students at Tessaban 2 (Watkaphangsurin) School, Mueang Trang District, Trang Province. 3) To study the student's satisfaction with the handwriting skills practice set of Mathayomsuksa 3/3 students at Tessaban 2 (Watkaphangsurin) School, Mueang Trang District, Trang Province. The sample used were 37 students in Mathayomsuksa 3/3 who are studying in the 2nd semester of 2022, Tassaban 2 (Watkaphangsurin) School, Mueang Trang District, Trang Province, totaling 37 people. Because the students' handwriting is problematic and can cause miscommunication. Therefore, the researcher has created a handwriting exercise as follows: 1) A handwriting exercise on consonants, vowels, tone marks. 2) Handwriting skills exercises on Thai words 3) Handwriting exercises on Thai sentences. The results showed that 1) the student's handwriting developed by using the handwriting skill practice form of Mathayomsuksa 3/3 students at Tassaban 2 (Watkaphangsurin) School, Mueang Trang District, Trang Province improved. 2) Achievement in the subject The development of calligraphy skills by using the calligraphy skill practice form for Mathayomsuksa 3/3 students at Tessaban 2 School (Watkaphangsurin) School, Mueang Trang District, Trang Province found that after learning was higher than before. Statistically significant at the 0.05 level. 3) Satisfaction with the use of the practice form for calligraphy skills of Mathayomsuksa 3/3 students at Tassaban 2 (Watkaphangsurin) School, Mueang Trang District, Trang Province. It was found that students were satisfied. First, teaching using the calligraphy practice exercise was consistent with the objectives of the lesson. Second, teaching using the calligraphy practice exercise. The learners could apply it in their daily lives and the third thing that the students received from teaching by using this calligraphy

practice exercise matched the expectations of the students. Overall, the mean was 4.74, in the highest level. Therefore, the research results on The development of calligraphy skills by using the calligraphy practice exercises for Mathayomsuksa 3/3 students at Tessaban 2 School (Watkaphangsurin) School, Muang Trang District, Trang Province indicated that the students' handwriting development was in the direction of better and the calligraphy practice exercises can be adapted to be applied to the Mathayomsuksa 3 level in other academic years by teaching and learning according to the learning management plan effectively. make learners have higher learning achievement after school.

Keywords: Handwriting, Exercise.

บทนำ

ลูกผู้ชายลายมือนั้นคือยศ

เจ้าจงอตสำห้ทำสมาธิเขียน

(ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม)

จากคำกลอนที่กล่าวมาเห็นได้ว่า การคัดลายมือเป็นค่านิยมของสังคมไทยมาแต่โบราณ เนื่องจากบทร้อยกรองดังกล่าวบันทึกอยู่ในวรรณกรรมเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม ทำให้ทราบได้ว่าลายมือเขียนเป็นสิ่งที่ผู้คนในสมัยก่อนสั่งสอนกันมาตั้งแต่สมัยก่อนแล้ว เพราะลายมือเขียนสะท้อนให้เห็นถึงตัวบุคคลได้ดีตามบทร้อยกรองที่ว่า ลูกผู้ชายลายมือนั้นคือยศ และการเขียนด้วยลายมือนั้นด้วยรูปแบบการเขียนของตัวอักษรไทยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากคนที่เขียนหนังสือได้มักเป็นคนที่มีโอกาสในการรับราชการหรือมีชีวิตที่ดีดังคำกลอนที่ว่า เขียนสวยสดเขาเห็นให้เป็นเสมียน เขียนให้พออ่านได้เป็นนายทะเบียน (ภุชมนตรี วัฒนารงค์, 2553) แต่ต่อมาในระยะหลัง การคัดลายมือลดความนิยมลงไปมาก อาจเป็นเพราะวิวัฒนาการทางด้านความคิดทางการศึกษา และรวมไปถึงเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตมากขึ้น จึงทำให้ความสำคัญของการคัดลายมือลดลงไป อย่างไรก็ตาม การเขียนถือเป็นสิ่งที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นคำยืนยันได้ดีที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งใจทำแบบฝึกการคัดลายมือที่มีรูปแบบของกระบวนศึกษาธิการเพื่อให้นักเรียนได้คัดและเมื่อสำเร็จผลตามวัตถุประสงค์ นักเรียนสามารถนำไปต่อยอดในด้านต่าง ๆ ได้อีกด้วย

การคัดลายมือ เป็นการฝึกเขียนตัวอักษรไทยให้ถูกต้องตามหลักการเขียนคำไทย คำนี้ถึงความถูกต้องของตัวอักษรไทย เขียนให้อ่านง่าย มีช่องไฟ มีวรรคตอน ตัวอักษรวางพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกที่ ตัวสะกดการันต์ถูกต้อง และมีลายมือสวยงาม การคัดลายมือเป็นสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาของไทยทุกฉบับ โดยเฉพาะหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ได้กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในทุกช่วงชั้น กล่าวถึง การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตัวชี้วัดข้อที่ 1 คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด กล่าวว่า การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปการเขียนตัวอักษรไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากเหตุการณ์ปัจจุบันที่มีเชื้อโรคระบาด Covid-19 หรือ Coronavirus ทางโรงเรียนทั่วประเทศ ได้ทำการปรับเปลี่ยนการเรียนของนักเรียนเป็นแบบ Online แทน On-site ทำให้นักเรียนไม่ได้จับกันด้วยลายมือเขียนเป็นเวลานาน ทำให้พบว่าลายมือของนักเรียนมีความไม่เป็นระเบียบอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเขียนตัวพยัญชนะที่ผิดรูป การวางวรรณยุกต์ที่ไม่ตรงช่อง และเมื่ออ่านลายมือแล้วไม่เข้าใจ ครูควรเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการคัดให้ถูกต้องและสวยงาม ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่าค่าที่เขียนผิดส่วนมากเป็นพยัญชนะ นักเรียนไม่เขียนหัว เขียนหยักหรือขมวดไม่ถูกขนาดของพยัญชนะไม่พอดี เขียนไม่ตรง สำหรับรูปสระและวรรณยุกต์ก็เขียนไม่ถูกตำแหน่ง เขียนไม่สมบูรณ์ (สุภาพร ราชากรกิจ, 2537) ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของการเขียน นงนุช คุ่มพันธ์ (2565) กล่าวว่า จากสภาพปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการคัดลายมือที่ถูกต้องตามแบบตัวอักษรของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น เขียนตัวอักษรผิดทิศทางของหลักการเขียน ลักษณะของตัวอักษรมักเขียนตัวไม่มีหัว เขียนหัวตื้นขอบตื้น เขียนตัวหนังสือเอียง รวมทั้งเขียนไม่เป็นระเบียบ มีรอยขีด ลบ ขีดฆ่า ทำให้ผลงานดูสกปรก ทำให้ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกคัดลายมือขึ้นมาและผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาการคัดลายมือมีคุณภาพการคัดลายมือที่ดีขึ้น จากผลการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกพัฒนาการคัดลายมือ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 49.7 และหลังจากการใช้แบบฝึกพัฒนาการคัดลายมือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.4 ซึ่งมีการพัฒนาดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อาริรัตน์ บุ่งกี (2563) กล่าวว่า จากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า เด็กนักเรียนบางคนอ่านได้แต่เขียนภาษาไทยไม่ถูกต้อง และลายมือของนักเรียนไม่สามารถอ่านได้ หรือเขียนพยัญชนะไม่ถูกต้องตามหลักกระทรวง โดยมีสาเหตุหลายประการ เช่น ขาดการฝึกฝนในด้านการเขียน บางคนก็ขาดเรียนจนทำให้ไม่มีการพัฒนาทางด้านการอ่านและการเขียน บางคนเขียนได้ถูกต้องแต่พยัญชนะที่นักเรียนเขียนมีตัวเอียง ตัวเล็ก ตัวใหญ่เกินขนาด ตัวมอม พยัญชนะไม่มีหัว พยัญชนะหัวไม่กลม ทำให้ส่งผลให้ผู้เรียนทำงานไม่เป็นระเบียบและไม่ถูกต้อง จึงนำแบบฝึกทักษะการคัดลายมือมาใช้ พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาลายมือที่ดีขึ้นโดยคิดเป็นร้อยละ 61.53 อยู่ในเกณฑ์ดี ประภา วิจิตรานนท์ (2563) กล่าวว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการคัดลายมือ แกะไขลายมือให้ดีขึ้น สวยงามและมีระเบียบจากการใช้ชุดฝึกทักษะการคัดลายมือ ซึ่งแสดงว่าการใช้ชุดฝึกทักษะการคัดลายมือเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการคัดลายมือของนักเรียนทำให้การคัดลายมือถูกต้อง สวยงามและมีระเบียบขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการคัดลายมือ โดยมีขั้นตอนการฝึก คือ คัดพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ คำ ประโยค และแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนตามลำดับ แบบฝึกทักษะการคัดลายมือดังกล่าวผู้วิจัยจะนำไปประยุกต์และปรับใช้ในโอกาสที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดแบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้/การคัดลายมือภาษาไทย สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพผู้เรียน ซึ่งการคัดลายมืออยู่ในสาระที่ 2 การเขียน ท 2.1 ตัวชี้วัด ม. 3/1 คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด และจัดอยู่ในโครงสร้างของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) จังหวัดตรัง การคัดลายมือเป็นสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาของไทยทุกฉบับ โดยเฉพาะหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ได้กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในทุกช่วงชั้น กล่าวถึง การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตัวชี้วัดข้อที่ 1 คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด กล่าวว่า การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปการเขียนตัวอักษรไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2. คุณภาพของผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียน ในเรื่องของการคัดลายมือ ดังนี้ เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์และแสดงความรู้ ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

3. แนวคิดที่เกี่ยวกับการคัดลายมือ อชชา แสงอสนีย์ และสมใจ บุญอรุณีพิบูลย์ (2554) กล่าวว่า การคัดลายมือเป็นการฝึกเขียนตัวอักษรไทยให้ถูกต้อง สวยงาม เป็นระเบียบ อ่านง่าย เว้นช่องไฟเหมาะสม ตัวอักษรเสมอกัน วางพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ใช้ตัวสะกดและตัวการันต์ถูกต้อง เว้นวรรคตอนเมื่อจบประโยคหรือจบข้อความ

หลักการคัดลายมือ 1) นั่งตัวตรง เขียนด้วยมือขวา ส่วนมือซ้ายวางบนกระดาษที่จะเขียนเพื่อไม่ให้กระดาษเลื่อนไปมา ข้อศอกขวาวางบนโต๊ะ ขณะที่เขียนประมาณ 1 ฟุต 2) จับดินสอหรือปากกาให้ถูกต้อง โดยใช้นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้จับดินสอหรือปากกาไว้ นิ้วกลางรองอยู่ข้างใต้ ส่วนนิ้วนางกับนิ้วก้อยองไว้ในฝ่ามือ 3) เขียนตัวอักษรให้ถูกส่วน ตัวอักษรตั้งตรง การเขียนพยัญชนะไทยทุกตัวต้องเริ่มเขียนหัวก่อน ยกเว้นตัว ก และ ฅ ซึ่งไม่มีหัว เว้นช่องไฟและวรรคตอนให้พองาม วางเครื่องหมายต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามตำแหน่ง 4) การเขียนพยัญชนะต้องเขียนให้ตัวพยัญชนะจรดเส้นบรรทัดทั้งบนและล่าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก พ จ ค ง ฉ

5) วางพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามตำแหน่งซึ่งสระทุกตัวมีตำแหน่งที่สัมพันธ์กับพยัญชนะคือ

สระที่อยู่หน้าพยัญชนะ	ได้แก่	เ	แ	โ	ใ	ไ	
สระที่อยู่หลังพยัญชนะ	ได้แก่	ะ	า	อ	ว		
สระที่อยู่เหนือพยัญชนะ	ได้แก่	อ	อิ	อี	อึ	อื	อึ
อ							
สระที่อยู่ใต้พยัญชนะ	ได้แก่	อุ	ู				
ตัวอย่าง		สวัสดี	คะ				

ผกาศรี เย็นบุตร และคณะ (2558) กล่าวว่า การคัดลายมือมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ เพื่อพัฒนาลายมือให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้นักเรียนมีระเบียบ มีสมาธิ ปลูกฝังนิสัยรักความงาม และรักความสะอาดในการทำงานโดยผู้คัดลายมือต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ ดังนี้ 1) ความถูกต้อง ได้แก่ ตัวอักษรถูกต้อง การวางพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ถูกต้องไม่ตกหล่น และเว้นระยะห่างของตัวอักษร (ช่องไฟ) สม่ำเสมอ 2) ความสะอาด คือ เมื่อคัดลายมือเรียบร้อยแล้ว ต้องดูแลความสะอาด ไม่มีรอยลบเปรอะเปื้อน ตัวอักษรไม่เบียดไปทางซ้ายหรือทางขวาของกระดาษ การย่อหน้าต้องได้ระดับเดียวกัน 3) ความสวย คือ ต้องนำดูและนำอ่าน การคัดลายมือมีวิธีการฝึกแบบ ได้แก่ การฝึกคัดตัวบรรจงเต็มบรรทัด การฝึกคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การคัดลายมือมีหลักการคัดให้สวยงาม ดังนี้ 1) เส้นแนวตั้งควรขนานกันทุกตัวอักษร ไม่เอนหรือโย้เย้ไปมา 2) รูปแบบของตัวอักษรต้องเป็นรูปแบบเดียวกัน คือ แบบกลมกับแบบเหลี่ยม 3) ความกว้างของขนาดตัวอักษรแต่ละตัวจะต้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน 4) ระยะห่างของตัวอักษร (ช่องไฟ) ต้องเท่ากัน 5) เว้นวรรคชัดเจนแน่นอน เช่น เว้นวรรคขนาด 3 ตัวอักษร หรือ 2 ตัวอักษร ต้องปฏิบัติเหมือนกันทั้งหมด 7) หัวตัวอักษรต้องไม่บอดคือต้องมีหัว มีขนาดเป็นมาตรฐานเดียวกัน 8) แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึก ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกหัด เป็นคำนาม หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบเป็นต้น 9) หางตัวอักษรยาวพองาม เป็นมาตรฐานเดียวกัน ลักษณะของตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) และในส่วนของแบบฝึก วชิราภรณ์ ชำนิ (2555) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้นักเรียนและเป็นสื่อการเรียนสำหรับให้นักเรียนได้ทบทวน ฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญ มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้นำไปใช้แก้ปัญหา สมศรี อภัย (2553) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีลักษณะที่ปลูกเร้าความสนใจของนักเรียน โดยการใช้จิตวิทยาและภาษาที่เหมาะสมกับวัย ญัฐชา อักษรเดช (2554) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอย่างมีจุดหมายที่แน่นอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและนำการเรียนรู้และความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายกันได้ สรุปได้ว่า การคัดลายมือเป็นการพัฒนาให้ลายมือเขียนของผู้เรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีรูปแบบกระทรวงศึกษาธิการเป็นต้นแบบในการเขียน ซึ่งการแข่งขันไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันศิลปหัตถกรรมหรือแข่งขันด้านวิชาการในหัวข้อการคัดลายมือ ล้วนใช้รูปแบบของตัวอักษรกระทรวงศึกษาธิการเป็นต้นแบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) และแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีความสำคัญสำหรับ

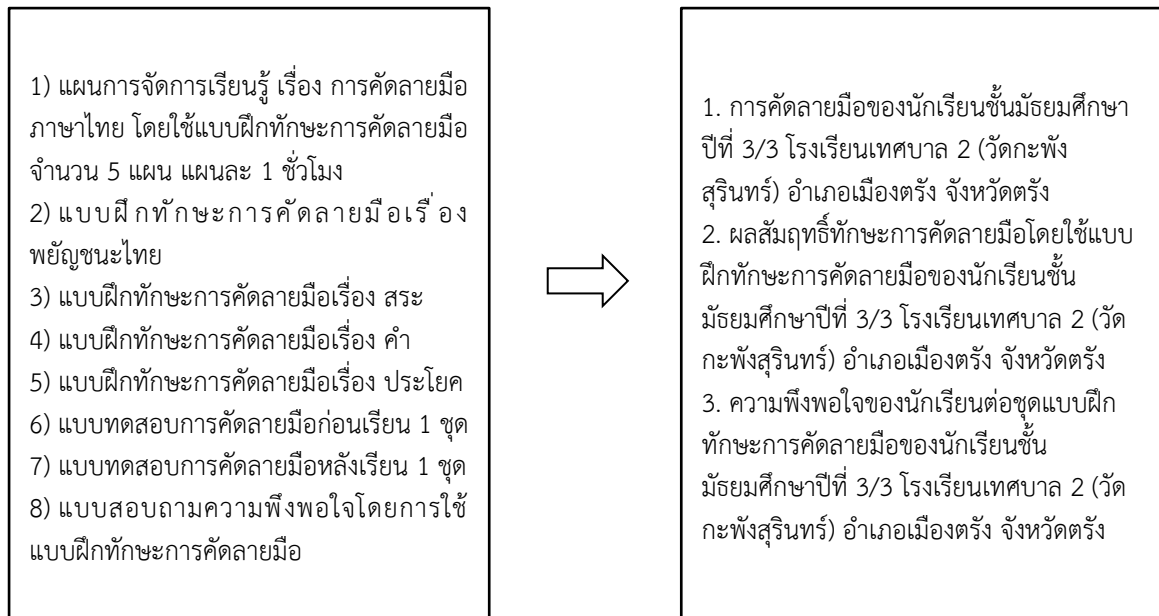

ครูผู้สอน เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ผู้เรียนได้ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ และแบบฝึกทักษะควรมีลักษณะที่โดดเด่น สร้างความสนใจให้กับนักเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาทักษะการตัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการตัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงจัดทำแบบฝึกทักษะการตัดลายมือโดยมีขั้นตอนการฝึกคือ คัดตัวอักษรพยัญชนะ สระ คำ ประโยค ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนตามลำดับ และแบบฝึกทักษะที่จัดทำขึ้นผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงยุคต่อไปให้เหมาะสมในโอกาสถัดไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการเรียนการสอนเรื่อง การพัฒนาทักษะการตัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการตัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการตัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการตัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการตัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดแบบฝึกทักษะการตัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง จำนวน 4 ห้องเรียน มีจำนวน 145 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์)

จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 37 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพลายมือ และแบบฝึกทักษะการคัดลายมือ มีดังนี้

2.1 การสร้างเกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพลายมือ ผู้วิจัยศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกณฑ์การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ 70 ปี การศึกษา 2565 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเกณฑ์การประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ การจัดงานมหกรรมการจัดการศึกษาท้องถิ่น พุทธศักราช 2565 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสร้างเกณฑ์โดยประยุกต์เกณฑ์ จากการแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมและเกณฑ์การประกวดแข่งขันทักษะทางวิชาการ เพื่อให้เกณฑ์ เหมาะสมและสะดวกในการตรวจ การบันทึกคะแนนสำหรับการประเมิน มีดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนน
ตัวอักษรตรงเรียบ การวางสระ วรรณยุกต์ ช่องไฟถูกต้อง	5	สะกดคำถูกต้อง	5
ใช้ตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ	5	ความสะอาด ความ สวยงาม	5
รวม	20		

2.2 การสร้างแบบฝึกทักษะ 1) ผู้วิจัยศึกษาประเภทของตัวอักษรไทย ตัวอักษรของไทยมีรูปแบบการเขียน 2 ประเภท คือ ประเภทตัวกลมหรือเรียกว่า ตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ และประเภทตัวเหลี่ยมหรือเรียกว่า ตัวอักษรแบบอาลักษณ์ ซึ่งแบบเรียนใช้การเขียนประเภทตัวกลม หรือแบบกระทรวงศึกษาธิการ อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2564) ได้เรียบเรียงไว้ว่า รูปแบบของกระทรวงศึกษาธิการนั้น ถือเป็นแบบตัวอักษรอย่างเป็นทางการสำหรับการพิมพ์หนังสือ ประกาศ ตำราเรียนและแบบเรียน 2) ผู้วิจัยศึกษารูปแบบการเขียนประเภทตัวกลม หรือตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ และได้นำมาจัดทำแบบฝึกทักษะให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาการเขียนคัดลายมือของนักเรียนคุณภาพที่ดีขึ้น

2.3 การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การคัดลายมือ โดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) ศึกษาโครงสร้างของการสอนรายวิชาภาษาไทยของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง 3) ศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาไทย เพื่อนำมาประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง คำ ประโยค แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 4) วิเคราะห์หลักสูตร โครงสร้าง เนื้อหาเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) ศึกษาแบบการจัดการลำดับของแผนการจัดการเรียนรู้จากรูปแบบของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรังและศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6) กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกส่วนประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับดังนี้ สาระสำคัญ

จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ข้อเสนอแนะ

2.4 การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบโดยศึกษาแบบเรียนของนักเรียน หนังสือแบบเรียนรายวิชาอื่น ๆ เพื่อพิจารณาในการคัดเลือกหาข้อความให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบ จำนวน 2 ฉบับ ใช้เวลาฉบับละ 50 นาที โดยคัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัดด้วยรูปแบบตัวอักษรของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อความที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบอยู่ในเนื้อหาของหนังสือเรียนวิวิธภาษา และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำเป็นต้องศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตรภาษาไทยของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ดังนี้ 1) แบบทดสอบการคัดลายมือก่อนเรียน จำนวน 1 ฉบับ 2) แบบทดสอบการคัดลายมือหลังเรียน จำนวน 1 ฉบับ

2.5 การสร้างและหาค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยศึกษาพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัยจากเอกสารและงานวิจัยของ (Bloom, 1976) และจัดสร้างรายการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการใช้แบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและหาค่าความสอดคล้องโดยใช้สูตรของ พิสนุ พงศ์ศรี (2551) โดยแบบสอบถามความพึงพอใจประกอบด้วยรายการคำถาม 10 ข้อ และการประเมินค่าความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 1 ชุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบวิธีการวิจัยแบบวัดผลก่อนและหลัง (One-group Pre Test-Post Test Design) แสดงในตารางที่ 2 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ดังนี้

ตารางที่ 2 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนวิจัย

เมื่อ T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน X แทน นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ T_2
แทน การทดสอบหลังเรียน

สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนนใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน N แทน จำนวนคนทั้งหมด

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ΣX แทน ผลรวมของ
คะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง N แทน จำนวนคน
ทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. หาค่าความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้และ
แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Consistency : IOC) ใช้สูตรของ
พิสนุ พงศ์ศรี (2549) ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบหาค่าที (t-test แบบ Dependent Sample) ใช้
สูตรของชูศรี วงศ์รัตน์ (2553) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ ΣD แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการเรียน

ΣD^2 แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการเรียนกับ

หลังการเรียน

$(\Sigma D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการเรียนกับ

หลังการเรียนยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าเฉลี่ยของการสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการคัดลายมือ เพื่อการพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ย แบบที่ 3 ของบุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ความพึงพอใจ				
4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด	1.51 – 2.50	หมายถึง
น้อย				
3.51 – 4.50	หมายถึง	มาก	1.00 – 1.50	หมายถึง
น้อยที่สุด				
2.51 – 3.50	หมายถึง	ปานกลาง		

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยและนำเสนอตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

คะแนน	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	P
ทดสอบก่อนเรียน	37	20	9	2.37	16.87	0.05
ทดสอบหลังเรียน	37	20	15.32	4.94		

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำนวน 37 คน เปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.37 ส่วนคะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.32 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.94 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยจากการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนรู้เรื่อง การคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ปรากฏผลดัง ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนรู้เรื่อง การคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลความ
	5	4	3	2	1			
1. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน	33	4				4.89	0.31	มากที่สุด
2. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือมีความสอดคล้องตามโครงสร้างในรายวิชาเรียน	21	14	2			4.51	0.61	มากที่สุด
3. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือช่วยให้ผู้เรียนเกิดการทบทวนและการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	28	7	2			4.70	0.57	มากที่สุด
4. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ ผู้เรียนสามารถปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	33	4				4.89	0.31	มากที่สุด
5. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	23	14				4.62	0.49	มากที่สุด
6. นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะทางการคัดลาย	31	4	2			4.78	0.53	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลความ
	5	4	3	2	1			
7. นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือไปนำไปใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด	27	10				4.73	0.45	มากที่สุด
8. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเขียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ	29	8				4.78	0.42	มากที่สุด
9. ความพึงพอใจโดยรวมของการเรียนการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ	27	8	2			4.68	0.58	มากที่สุด
10. สิ่ง que นักเรียนได้รับจากการเรียนการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือในครั้งนี้ ตรงตามความคาดหวังของนักเรียน	30	7				4.81	0.40	มากที่สุด
รวม						4.74	0.47	มากที่สุด

หมายเหตุ ความหมายระดับความคิดเห็น

4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความพอใจน้อย

ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง ระดับความพอใจน้อยที่สุด

จากการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาของนักเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1) เพื่อพัฒนาการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.32 และก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในข้อที่ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคัดลายมือโดยการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพัง-สุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง และจากตารางที่ 2 ผลแสดงความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของข้อที่ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดแบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง โดยการทำวิจัยในครั้งนี้ พบว่าการฝึกการคัดลายมือมีผลต่อการฝึกสมาธิในการเรียน นอกจากนักเรียนจะมีลายมือที่สวยงามขึ้น นักเรียนยังมีสมาธิในการเรียนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ส่งผลให้ทักษะอื่น ๆ พัฒนาเพิ่มขึ้นด้วย

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง การพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัด

ตรง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.32 และก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9 แสดงให้เห็นว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมืออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$)

อภิปรายผลได้ดังนี้

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการใช้วิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นของแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งนักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เพ็ญศรี วงศ์ไวจรณ์, 2539) ได้กล่าวไว้ว่า หากนักเรียนได้รับการฝึกจากแบบฝึกคัดลายมือ นักเรียนจะพัฒนาลายมือได้ดีขึ้นทั้งในด้านทักษะ ความสวยงาม ความเป็นระเบียบ ความสะอาด ซึ่งเป็นรากฐานที่นำไปสู่ลายมือที่ดีและสามารถนำไปปรับใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ ได้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) ที่ทางโรงเรียนให้นักเรียนได้เน้นการเขียน เนื่องจากทางโรงเรียนมีนโยบายในการงดใช้และห้ามนำโทรศัพท์เข้ามาในโรงเรียนจึงทำให้เห็นถึงความจำเป็นในการเขียนด้วยลายมือ เพราะไม่ว่าจะเป็นการเขียนการบ้านหรือแม้กระทั่งการเขียนด้วยลายมือภาษาไทย ในรายวิชาต่าง ๆ ผู้เรียนจะต้องเขียนด้วยลายมือที่อ่านออก ผู้วิจัยจึงเกิดความตั้งใจและจัดทำแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรังอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$) เนื่องจากนักเรียนมีความสนใจในการเรียนการสอนเรื่อง การคัดลายมือ จากผลการเรียนดังกล่าว จึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดทั้ง 10 ข้อ เนื่องจากผู้เรียนมีความเข้าใจ ให้ความร่วมมือ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะคัดลายมือภาษาไทย เพราะช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีมากยิ่งขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.57 ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนให้ความร่วมมือ และมีความตั้งใจที่จะพัฒนาการเรียนการสอนเรื่อง การคัดลายมือโดยการใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ การวิจัยครั้งนี้ทำให้พบว่าผู้เรียนที่ทำแบบทดสอบโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้เรียนที่เขียนโดยไม่เคยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือในการทำแบบทดสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (ศุภการ แป้นกลาง, 2538) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเฉพาะทักษะ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความชำนาญและเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ทำให้นักเรียนได้ตั้งศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้
จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะช่วยพัฒนาลายมือของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ ดังนั้นจึงแนะนำให้ปรับแบบฝึกคัดลายมือไปปรับใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรนำแบบฝึกการคัดลายมือทั้ง 4 ชุด ได้แก่ พยัญชนะไทย สระ คำ และประโยคไปใช้พัฒนาคุณภาพลายมือของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
 - 2.2 ควรศึกษาหรือวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างแบบฝึกที่มีเนื้อหาความรู้เหมือนกันแต่ใช้รูปแบบวิธีการสอนที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย
 - 2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกการคัดลายมือให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยการเพิ่มเติมสีสันให้กับแบบฝึกทักษะการคัดลายมือ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). เกณฑ์การแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ 70 ปีการศึกษา 2565. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2565 จาก <https://www.sillapa.net/rule70/thai-70.pdf?141122>.
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. 2553. บทความที่น่าสนใจ. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2566, จาก <https://www.moe.go.th/การสอนคัดลายมือ/>
- ณัฐชา อักษรเดชร. (2554) การสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงนุช คุ่มพันธ์. (2565). นวัตกรรมภาษาไทย นวัตกรรมห้องเรียนคุณภาพ “ห้องเรียนลายมือสวย” ด้วยแบบฝึกพัฒนาการคัดลายมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. สระบุรี: โรงเรียนวัดป่าไผ่.
- ประภา วิจิตรานนท์. (2563). การพัฒนาทักษะการคัดลายมือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการคัดลายมือ. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย.
- ผกาศรี เย็นบุตรและคณะ. (2558). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย 1 เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- พิสนุ พองศรี. (2551). เทคนิคการประเมินโครงการ กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- เพ็ญศรี วงศ์ไวโรจน์. (2539). การสร้างแบบฝึกคัดลายมือเพื่อพัฒนาคุณภาพลายมือของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองสองต้นนุ่น กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2566, จาก <https://dictionary.orst.go.th/>.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วชิรภรณ์ ชำนิ. (2555). ผลของการใช้แบบฝึกที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศฤงคาร แป้นกลาง. (2538).). การสอนคณิตศาสตร์โดยใช้หลักการเรียนรู้ของจี.ดี.ฮอททดีส์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา บ้านป่าลาน อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศรี อภัย. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบ จำนวน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ. พระนครศรีอยุธยา: ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุภากร ราชากรกิจ. (2537). การศึกษาเชิงวิเคราะห์คุณภาพลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ห้องสมุดดิจิทัลวชิรญาณ. 2560. คำสอนเตือนใจจากบทประพันธ์สุนทรภู่. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2566, จาก <https://tonkit360.com/26654>.
- อลงกรณ์ พลอยแก้ว. การเขียนตัวอักษรไทย. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2565 จาก <https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/34223>.
- อัชชา แสงนีย์ และสมใจ บุญอุรุพิภิญโญ. (2554). หลักภาษา และการใช้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- อารีรัตน์ ปู่กิ่ง. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนคัดลายมือโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคัดลายมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม (จันทร์ประชานุเคราะห์). ราชบุรี: โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม.
- Bloom, B. S. (1967). *Huma characteristics and school learning*. New York: McGraw-hill.